



Benamio Dalia

Mittenwaldo liet.kolonijos sienin.laikraštis.

Nr.2 /14/

Mittenwaldas,1946.I.12.

II metai.

Kinas ar tvirkinimas ?

Žinote,tie amerikona - geri žmonės: jie leidžiamums veltui lankyti kiną.Ir kiekvieną vakarą rodo vis naujas filmas.Mes tuo leidimu plačiai naudojames.Šia naudojimosi teise yra sužavėti,pirmiausia,virtuvėje dirbantieji vyrai,o ypač moterys ir merginos,kurioms tenka padavinėti vakarienę.Ir žinote kodėl? Ogi,mūsų jaunikaičiai ar sumitę ponuliai,bijodami pavėluoti į kiną,padavėjoms tokių "komplimentų" pripasakoja,kad net ausys linksta.Ponams ir ponaičiams bei gražiajai lyčiai,skubantiems į kiną ir dėl to visokiais leistiniais ir neleistiniais išsireiškimais koliojantiems virtuvės bei valgyklos darbininkus,-kes,siūlome išduoti vakarienę vieną valandą anksčiau arba įtaisyti jiems lekiojančią valgyklą ir vakarienę nugabenti tiesiog prie kino durų.Tegu ten tie vargšai kinomanai pasisotina ir ten pat tesižavi kino menu.Aš pats,prisipažinsiu,irgi esu šios meno šakos garbintojas,nes jaučiausi turįs pakankamai metų tą meną suprasti.Taigi,sėdžiu,matote,aną vakarą aptemdytoje kino salėje ir žiūriu į baltą drobę,kurioje keičiasi įvairios aistringos meilės scenos,visokios tragedijos,bankų ar šiaip įstaigų apiplėšimai,muštinės,susišaudymai ir kitokie gangsterių didvyriški žygiai.Aš,būdamas mažai gramatnas,kai kurių vietų nė suprasti nepajėgiu,nes anglų kalbos nemoku.Bet,ąčiū Dievui,man į pagalbą ateina priekyje manęs sėdintieji ponai.Aš visą laiką girdžiu jų autoritetingus filmos komentarus ir man darosi viskas aišku.O tie komentarai maždaug tokie:

-Žiūrėk,kaip toji panelė smarkiai prisiploja prie vyro,kai jis ją bučiuoja.Matyt,karšta,rupūžė...

-Kas iš to, kad prisiploti moka, bet jos nugara negraži ir kojos kreivos, -atsako antrasis.

-Tai nieko nekenkia. Tik pažiūrėk, kokią apvalią sėdynę ji turi -atsikerta pirmasis.

-Ar matėte, vyrai, kaip puikiai tas storarankis tą nugaišėli vienu smūgiu paklojo? -įsiterpia tretysis.

-Kas iš to? Ot, šitas vyrukas tai tikrai "blatnas", nes taip apsukriai iš nedegamos spintos dolerius išvalė. Yra ko pasimokyti, - filosofuoja vėl pirmasis ponas.

-Ot, mandriai į snukį žėrė šitas po..., -čia filma nutrūko ir salėje užsidegė šviesa.

Dabar aš pradėdu domėtis prieš mane sėdinčiais autoritetais. Žiūriu, žinote, į prieš mane esantį suolą ir už jo atlošos įsistebeiliju keletą plonyčių, vos, vos kyšančių plaukelių. Pasistiebiu ir sėdynėse matau tupinčius, bet žinote ką?.. Ogi, pono Kirmono auklėtinius. Norėjau su jais pasidalinti filmos išpūdžiais, bet kadangi jiems vadovavo vieno mūsų komiteto atstovo sūnus, tai aš nedrįsau į šių didžiųjų vyrų pokalbį brautis. Einant iš kino teko išgirsti šių ponų svarstomą projektą suruošti paskaitą apie kino meną savo mokytojai ponui Kirmonui bei savo tėvams ir mamytėms. Katras iš jų tarpo bus paskirtas tos paskaitos prelegentu, man nebeteko išgirsti, bet aš šventai tikiu, kad ši paslaptis paaiškės ponams mokytojams ir ponams tėvams tada, kai jie asmeniškai atvyks į tą kino lankytojų ruošiamą paskaitą. Aš iš savo pusės pridėdu agitacinę pastabą: prašome nepamiršti atsilankyti į tą paskaitą ir pasiklausyti aiškinimų, kaip reikia suprasti, nemokant anglų kalbos, amerikoniškas filmas. O iki tos paskaitos ponai prelegentai dar daug, daug praktikos įgaus lankydami nemokamą kiną. Bravo, mūsų prieauglis!

V-kas.

Vakare.

Menu, dingo saulė kažkur tolumoje
Krauju nudažydama kalnus ir klonius.
Stingo medžiai pilkoj sutemoje,
Nuaidėjo varpo aidas malonus...

Migo žemė, paukščiai ir gėlės,
Migo aukštos viršūnės kalnų,
Vien tik žvaigždės padangėj budėjo,
Veidus prausė tarp Isaro bangų.

Su tamsiąja naktim nejučiomis
Vėl atklydo širdin ilgesys:
Jis didesnis už kalnus snieguotus
Ir sunkus, kaip tamsus liūdesys.

Mane nešė padangė žvaigždėta
Į lygiuosius tėvynės laukus,
Kur Neris šilko juosta vingiuoja,
Ten, kur palikom savus...

/V.V./

Su charakteriu!

/Feljetonas/.

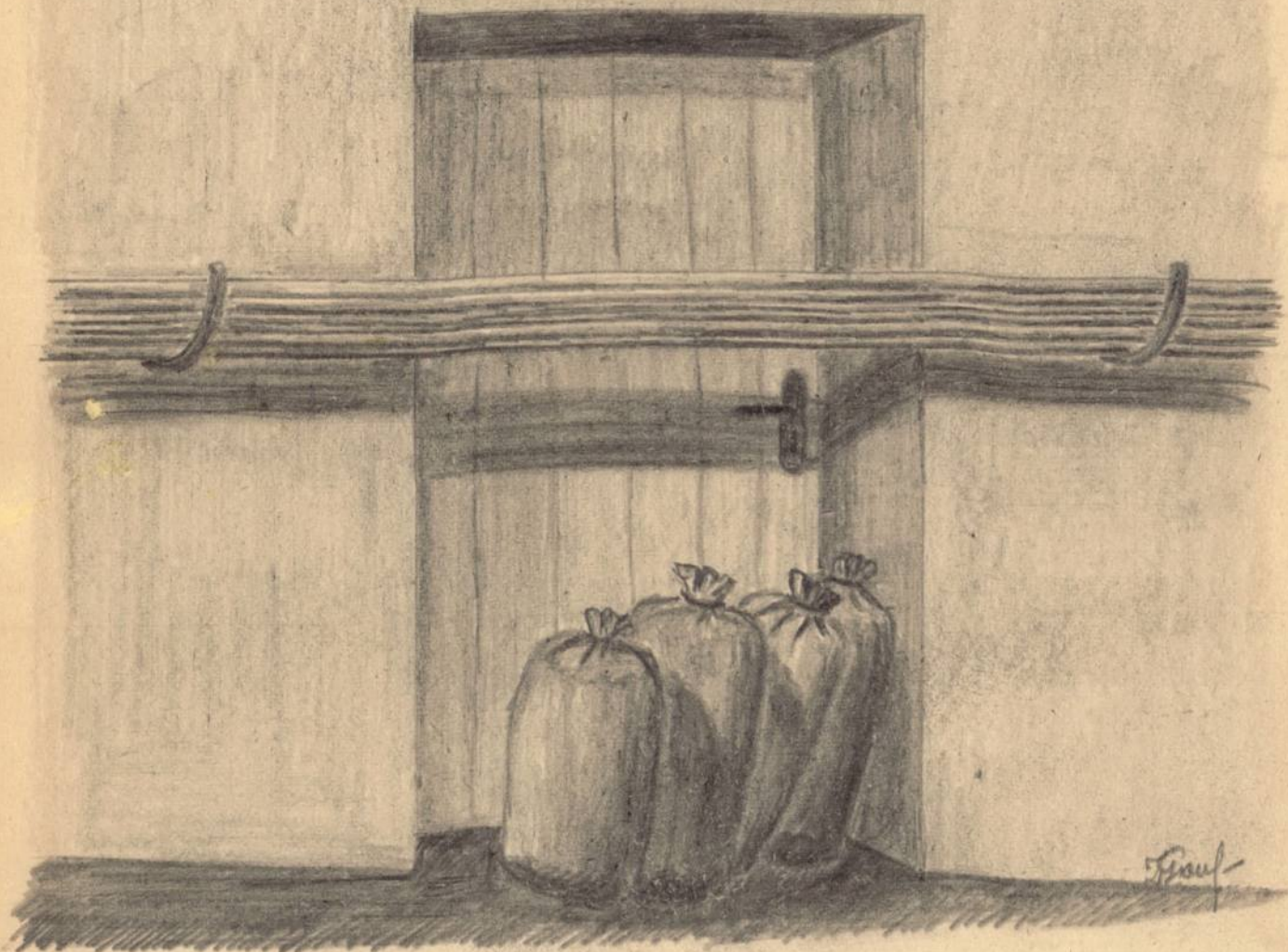
-Nežiūrėk, vaikel, į grožį, tas daug kainuoja. Svarbu-būdas, charakteras...-atsimenu, sakydavo mano amžinatilsį tetulės.

Nusilenkiau jai, valiai.

Susipažinau, žinote, ažuolyne. Nešpetna buvo: skaistus veidelis taip lyg truputį mūsų pritūptas, diplomatiškai užriesta nosytė ir kojinės truputį į vidurį nunertos. Bet už tat būdas, kaip tetulės sakydavo, -tai auksinis charakteras, taip nutašytas, lyg mūsų naujų rogių iena. Tiesiog - vyniok į vata, ir dėk prie šunvotės.

Ir taip atsivertė naujas lapas mano asmeninėj istorijoje. Būdavo vaikštom mažyčiais piršteliais susikabinę kokioj nors lakštingalų ar svajonių alejoj ir dūsaujam. O čia paukšteliai kaip iš maišo tik duoda, tik duoda įvairiais balsais. Pavasaris, mat, Morčius... Ir gamta taip, kaip ant delno, išguldė savo grožį visoj 115% pilnumoj... Susisvajoję, būdavo, išsitiesiam prie šimtamečio ažuolo, kur senovės lietuviai šventą ugnį kūrendami meškas gaudė, spoksom visą pusdienį į giedrią dangaus mėlynę ir vėl dūsaujam. Vis dažniau kažkas lyg yla iduria į širdį, maždaug pilviškių galulaukėj, o ji suvirpa iki pat pakinklių ir švokščia kanarėlės balsu:

-Burbuliuk, skylandžiuk, aš jaudinuos!..



Kas šitame kambaryje gyveno per praėjusias šventes?

Netrukus atsivertė ir sekantis mano asmeninės istorijos lapas. Žinote, kelios padvados, muzika, ašaros, storas klebonas su amžinybės raisčiais ir fertig. Paskui duona su druska, šnapsas, pasiutpolkės su džiūstančiais rūta, vainikėliais... O vėliau?.. Vėliau kas buvo, ir apskyt sunku! Rodos, pasinėriau, įsinarpliojau lyg tas šv. Jono vabalėlis į samanas ir daugiau nieko nebeatmenu...

Ir taip skrido valandos, lyg išgąsdintos musės, saldesnės už medų ir gražesnės už sixtiną madoną. Ji mane vis vadino "Burbuliuku", "Skylandžiuku", "Balandžiuku", "Kirminiuku", o aš ją - "Bityte, musyte, katyte

spirgiuku, kukuliuku" ir pñš.

Praėjo metai. O tada vėl atsivertė sekantis mano asmeninės istorijos lapas ir, turbūt, paskutinis...

Sutikau, žinote, senai matytą prietelių. Kiaules, atsimenu, kartu ganėm. Na, ir nuėjom išmesti burnelės. Pasikalbėjom, išsipasakojom ir pareinu namo.

-Žinai, ka, Kukuliuk, -kreipiuosiu į antrąją savo pusę, norėdamas išdėstyti naujieną, -ot, sutikau...

-Žinau, -šaute iššauna atsakymas.

-Ka, žinai?

-Ot, ir žinau. Žmonės senai šneka!

-Bet, Spirgiuk, juk tai buvo tik...

-Tylėk, valkata! Kitur tai tu ir aukštyn kojom vaikščioji, o savo žmonai tai nieko jau! Manai, ji gali sėdėt viena?

-Bet, Kukuliuk,...

-Tylėk, sakiau! Aš pikta ir nekalbu.

-Bet, Kukuliuk...

-Neliesk manęs, veidmainy!

Pasiliejo ašaros. Sudužo keletas lekščių. Ant apikaklės uždribo karšta ryžių košė, ir samtis užtaisė kairę akį.

Paliaubos truko neilgai. Po to tuoj sudegė mano šachmatai, vėliau laikraščiai ir romanai.

Ka, gi, kaltas! Sugadinau, atseit, ir jos jaunystę, ir grožį, o pats pasidariau toks jau netikęs, lyg per apsirikimą iš kalėjimo paleistas žmogžudys. Tikra, žinote, inkvizicija.

Dabar bijau ir į namus pareiti. O nepareisi, -Viešpatie, apsaugok nuo tų tortūrų!

Nieko nepadarysi, vedžiau, mat, žmoną, kaip kad tetulės sakė, su karakteriu.

ŠEIVOKAS

Skaitytojų žiniai.

Praeitame mūsų laikraščio numeryje buvo idėta žinutė apie daromą skriaudą nepilnamečiams, dirbantiems suaugusių darbą. Gavome pranešimą, kad ši skriauda jau atitaisyta ir tuo šis reikalas sutvarkytas.

"B. Dalios" Redakcija.

Koridoriaus filosofai.

-Ar girdėjai, kaimyne, liūdną naujieną? Baigta su mumis.

-Nu, nieko nežinau! Gal cigaretės sandėlyje išsibaigė, ar valgykla dėl maisto stokos turės užsidaryti?

-Eik, tu, materialiste!.. Tau tik žemiški reikalai terūpi. Juk, visas mūsų gyvenimas po velnių nuėjo. Nebėra išeities!

-Kas atsitiko, sakyk, -nieko nesuprantu.

-Taigi, ir aš nesuprantu, kaip šitaip galėjo Amerika ir Anglija padaryti. Juk, sako, tai demokratiški kraštai.

-Tai ką jos tau padarė?

-Ne tik man, bet ir tau, ir visiems lietuviams, bei visai Lietuvai nes mus pripažino bolševikų piliečiais, o Lietuvą prijungė prie raudonosios Rusijos. Ot, kas yra.

-Kur tai girdėjai? Kas tą pranešė?

-Reuteris, brolyti, su visomis smulkmenomis viską papasakojo. Visą Lietuvos aukšą Amerika jau atidavė rusams ir mus visus, kaip priedą, dovanos bolševikams!..

-Ar gali būti?

-Ne tik gali, bet taip ir yra: Munchene, Garmiše ir kitose kolonijose lietuviai jau buvo suruošę ir liūdėsio šventes. Achaa-a!

-Chmm, blogai, tikrai galas, Timotiejau!

-Tas dar pusė bėdos, bet, va, į mūsų lagerį atkelia 150 Palestino piliečių, kurie čia perims tvarkyti sandėlių ir virtuvę, o mums beliks tiksliai iš rajono šiukšles rankioti ir koridorius plauti. Nė pavalgyti nebegausime.

-Iš tiesų mums kapas, Timotiejau!

-Aišku, -galas. Šeštadienį jau ir 100 lovų tiems naujiems gyventojams atgabeno.

-Oi, oi, oi, tai jau tikrai nebėra gyvenimo mums nelaimingiesiems. Einam nors gerai išsimiegoti, kol dar ir lovų neatėmė.

-Tai, va, brac, kas yra. Geriau jau miegoti ir nieko nežinoti. Saldučio sapnuko, mielasis!..

V-kas.

K A R W E N D E L

1. Iš naujo prasidėjus didesniems italų transportams, "Karwendelio" žiniomis, mūsų lageryje kariama pagyvenusių vyrų draugija "Smalsuolis". Į šią draugiją tebus priimami tik vedę vyrai, kuriems idomu matyti, kaip mūsų dezinfektorių komanda dezinfekciniais milteliais "špricuoja" į savo kraštą grįžtančias itales. Suinteresuotiems "Karwendelis" praneša, kad dezinfekavimo štabas iš sporto salės persikėlė į garažą.

2. Lietuvaitėms, mylėjusioms ir besiruošiančioms mylėti latvius kavalierius, "Karwendelis" praneša tikrai linksma žinia: latviai, kurie prieš kelis mėnesius išvyko į Italiją, dabar vėl grįžo atgal Vokietijon ir ruošiasi aplankyti mūsų lagerį. Panelės, pasiruoškite!

3. "Karwendelis", remdamasis plikais faktais, nustatė, kad mūsų lageryje visų neturtingiausieji ypač tie žmonės, kurie daugiausia, ypač drabužių ir apavo, turi, nes jie iš Raudonojo Kryžiaus prašo didžiausio paramos. Būk palaimintas begėdiškas gobšume ir tu, didžioji dvasios ubagyste!

Specialus pranešimas.

Visiems keturkojų priešams "Karwendelis" praneša džiugią naujieną, kad po ilgos ir sunkios ligos iškilmingai pasimirė dar vienas mūsų lagerio keturkojų draugijos narys - Muselė. Savininkei ir vaikų darželio lankytojams dėl Muselės mirties "Karwendelis" reiškia nuoširdžią užuojautą.

Naujausiomis "Karwendelio" žiniomis dėl Muselės mirties gautas šitoks slaptas pranešimas: "Muselė nemirė naturalia mirtimi, bet buvo nužudyta. Užtat jos savininke žudiką /savo vyrą/ žada traukti garbės teisman."

P.P.Jašinskams, netekusiems mylimos

M u s e l ė s,

giliausią užuojautą reiškia:

"Karwendel" reporteriai.

Sapnininkas...

Naktį po Trijų Karalių daugelis mūsų lagerio gyventojų sapnavo keistą sapną: visur griuvėsiai, griuvėsiai, iš kurių kai kas traukia visokias gėrybes: kojines, kelnaites ir panašius atributus. "Karwendelio" vyriausias aiškiaregis išaiškino šį sapną šitaip: griuvėsius sapnuoti reiškia, gausi neaprėžtą Raudonojo Kryžiaus paketėlį ir griuvėsiais virst tavo rūpestis, kaip pagerinti pusryčius ir vakarienę. Iš griuvėsių kojines ir kitokius gerus daiktus traukti reiškia, gautojo paketėlio turinį parduoti arba iškeisti į tau reikalingus daiktus.

M A R G O I R K I K I



1. Gana čia rūkti, gana pelyti, 2. Čionai gyventi neapsimoka: Reik dėdę Samą, mum pamatyti, - Inteligentų atskirt nemoka, Taip tarė Margo kompanijonui: Ir pietus valgant sėda prie stalo, "Mes galim būti amerikoniai". Kur kam patinka, kur kas išmano!

Sapne koridorių, valyti ir jį šveisti reiškia vieno iš keleto mūsų lageryj esančių sūnelių mirtį ir jo šermenis.

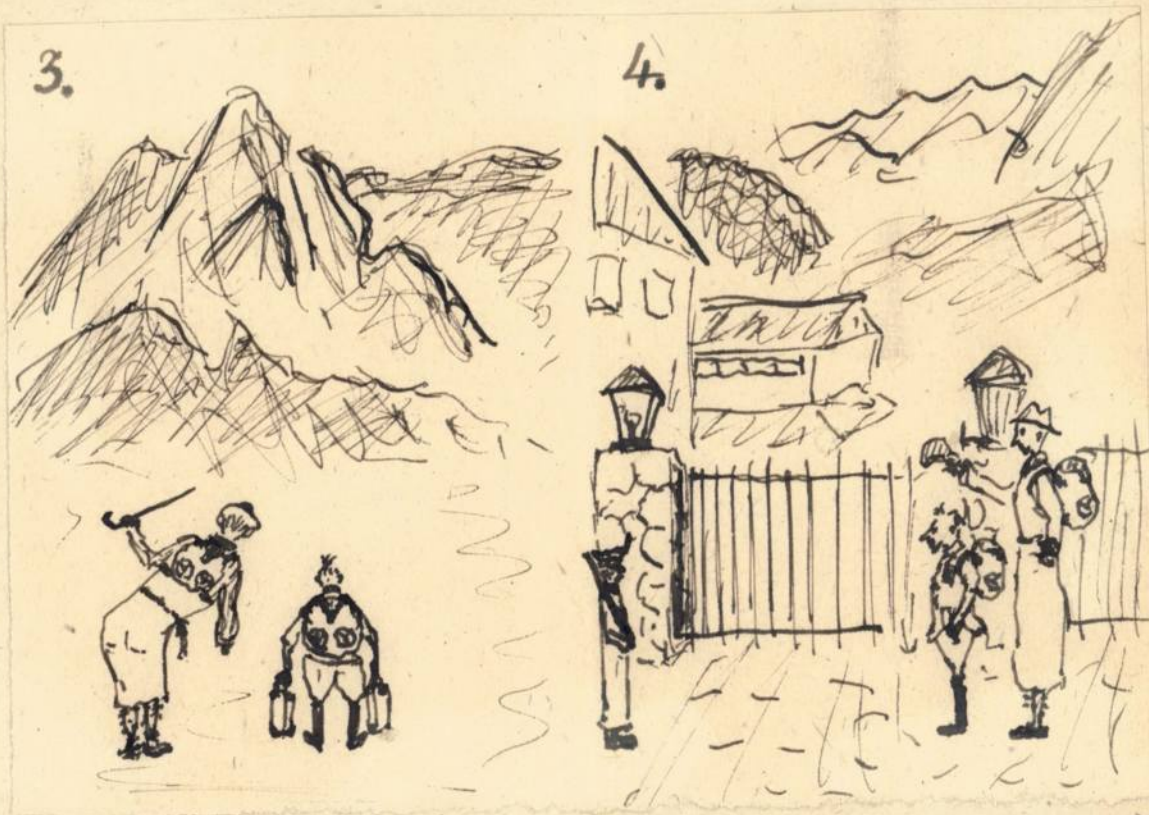
Odekoloną, ar kitokius kvėpalus sapnuoti ir jais šlakstyti reiškia, pietums gausi susmirdusios stirkienos porcija.

Baletą, šokti arba be lėktuvo skraidyti ore reiškia: apturėsi didelį džiaugsmą, nes už 800 rm. parduosi Raud. Kryž. paketėlį.

Sapne gerti latvišką alų ar samagoną reiškia, iš užrakinto spacialiu užraktu sandėliuko pasivogsi kibirėlį sirupo.

Malonią, ir draugišką kompaniją sapnuoti reiškia, kad praloši kotom visus pinigus ir batus bei kelnes.

N U O T Y K I , A I .



3. Sudiev žmonelei, sudiev ir sūnui, Sudiev Karwendel stačiai viršūnei!
Sudiev, užverčiam tarnybos lapus, Sudiev, išradę naujus etatus!

4. Sudiev, virtuve, puikūs virėjai, Sudiev jų štabui ir padėjėjams!
Sudiev, vadukai, vadai galingi, Daugiau nebūsit mum reikalingi!

/Žodžiai Miko, piešiniai Mausio/.

SPORTAS

Kada baigsis
atostogos?



-Kai visi sekcijų vadovai turės žmonas.

Iš sporto halės dingo pečiukai! Būtų šilčiau ten sportuoti, jei juos paėmusieji gražintų. Jei patys nesusipranta, tai apie tai žinantieji jiems patarkite tai padaryti ir paaiškinkite, kad jie ne tik savo klaidą atitaisys, bet kartu ir gerą darbą padarys!